

meget i WTO-spørgsmålet, vi kan nu trække på samme hammel, når det drejer sig om at sikre mere global retfærdighed gennem internationale, forpligtende aftaler, og det synes jeg er glædeligt. Nu skal det ikke gå så vidt for Enhedslisten, at man bliver alt for blød i filteren over for regeringen. Det skal man lige tænke over, men ellers synes jeg, det er positivt.

Så vil jeg sige noget om de ting, der ligger i vedtagelsen fra et flertal af partier. Vi får ikke Danmarks regering til at arbejde for, at der kommer et samlet EU-udspil, hvor man præsenterer forbedringer af det resultat, der blev opnået i Cancún, og det er jo det, der skal til for at få forhandlingerne godt i gang. Vi får heller ikke Danmarks regering til at arbejde aktivt for, at der kommer et EU-udspil, hvor man siger, at man ikke vil lade Singaporeemnerne blokere for en samlet løsning, og det er skidt. Det, der er sket, er jo, at man lod Singaporeemnerne blokere i Cancún.

Jeg synes også, det er vigtigt at lægge mærke til, at udenrigsministeren sagde, at det er nok rigtigt, at det var for lidt og for sent, man havde givet sig, men at man ikke gentager den fejl.

Det er også fremgået af debatten i dag, at man ikke vil lade Singapore blokere for en aftale; men det er bare ikke det, der er vores umiddelbare opgave lige nu. Det er overhovedet at få debatten i gang igen i WTO, det er at få genoptaget debatten og få ulandene til at sige: O.k., nu er der kommet et udspil fra de rige lande og fra EU, som gør, at vi kan genoptage debatten. Men det udspil kommer ikke, og derfor er det sådan set ikke særligt interessant, om man senere hen ikke vil blokere for en aftale. Tværtimod er der brug for, at man siger: Vi vil gerne fra EU's side indgå en aftale om aftrapning af landbrugsstøtten og om nedsættelse af told, uden at der nødvendigvis indgår Singaporeemner i den. Det ville have været den rigtige melding. Det var den, der kunne bruges til at skabe fremdrift i forhandlingerne, men den kommer ikke, og derfor er det efter vores opfattelse ikke en tilstrækkelig god vedtagelse, der er fremsat.

Kl. 13.30

Dertil kommer, at der ganske vist er en bevægelse i Venstres position; hvor man tidligere ville afskaffe landbrugsstøtten over 60-80 år, har man nu indskrænket det til ca. 23 år, men det er bare ikke godt nok for os. Vi vil have afskaffet landbrugsstøtten langt hurtigere, for vi er betydeligt mere ambitiøse i retning af en liberal verdenshandel, end Venstre er på det punkt.

Man får os altså ikke til at stemme for, at landbrugsstøtten skal afvikles over 23 år, og man får os heller ikke til at stemme for formuleringer om, at det skal ske i en afbalanceret udvikling under hensyntagen til miljø, forbrugere og dyrevelfærd, for vi ved godt, hvad det betyder. Det betyder, at man i lang tid vil fortsætte med at give landbrugsstøtte i stridde strømme under dække af, at den går til miljø og dyrevelfærd, mens realiteten er, at den bare rent teknisk placeres i en grøn boks og gives til landmændene uden betingelser i øvrigt. Det vil vi ikke være med til.

Vi bliver ekstra bekymrede, når man oven i købet siger, at man vil afvikle landbrugsstøtten under hensyntagen til udviklingslandenes landbrugsproduktion, for det var jo lige præcis det, det blev brugt af mange kredse i EU og af landbruget til at sige i Cancún, at man ikke skulle give lande som Brasilien, Indien og Kina nogen som helst former for handelslettelse via adgang til vore markeder, fordi det ville skade de allerfattigste ulande, som havde en præferencetilting. Realiteten i det er jo, at man siger, at de allerfattigste lande, som ikke har nogen infrastruktur, som ikke har nogen toldmyndigheder og ikke har nogen varer at producere, må gerne eksportere til os, men alle de udviklingslande, som har noget at eksportere og kan finde ud af det, må ikke få lov til det. Det er altså at spille de fattige lande ud mod hinanden, og det vil vi ikke være med til.

Samlet set er vores konklusion altså, at denne vedtagelse ved et umiddelbart kig ser sympatisk ud, men ikke er det. Den bringer ingen fremskridt, den bidrager ikke til at skabe fremdrift i WTO-forhandlingerne, og derfor stemmer vi imod den.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil her til slut sige, at debatten har været god, men jeg synes, at vi nu gentager os selv, og derfor skal jeg gøre det kort.

Hr. Keld Albrechtsen, som ikke kunne læse sin egen vedtagelse, kan heller ikke læse vores vedtagelse. Han siger, at der står i vores tekst, at Singaporeemnerne i sidste instans ikke må, osv. Men ordene »i sidste instans« kan jeg ikke finde i vores tekst, og vi har ikke to forskellige tekster. Der står »... under ingen omstændigheder blokerer for en samlet aftale,« og det betyder altså, at vi forhandler Singaporeemnerne – de to er lagt til side, men vi forhandler de to andre – og har dem med i vores dialog.